

ການຮຳຮຽນໃນຖານະປະໂລຫິດ

ໂດຍ ປະທານ ເຮັນລີ ປີ ໄອລິງ

ທີ່ປຶກສາທິໜຶ່ງໃນຝ່າຍປະທານສູງສຸດ

ຂ້າພະເຈົ້າມີຄວາມກະຕັນຍູຫລາຍທີ່ໄດ້ມາຮ່ວມນຳພວກທ່ານຜູ້ດຳລົງຖານະປະໂລຫິດຂອງພຣະເຈົ້າ. ເຮົາໄດ້ມາຮ່ວມປະຊຸມນຳກັນໃນຫລາຍໆບ່ອນໃນຄຳຄິນນ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເຖິງແມ່ນສະພາບການຂອງເຮົາ ຈະແຕກຕ່າງກັນ, ແຕ່ເຮົາກໍມີຄວາມຕ້ອງການອັນດຽວກັນ ຄືທີ່ຈະຮຽນຮູ້ໜ້າທີ່ຂອງເຮົາໃນຖານະປະໂລຫິດ ແລະ ເຕີບ ໂຕຂຽນໃນພະລັງຂອງເຮົາທີ່ຈະປະຕິບັດມັນ.

ຕອນຂ້າພະເຈົ້າເປັນນັກຄະນາຍົກ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມຕ້ອງການນັ້ນ. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນຂາສານ້ອຍແຫ່ງໜຶ່ງ ຢູ່ລັດນິວເຈີຊີ, ເບອງຕາເວັນອອກຂອງສະຫະລັດ. ມີແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນທີ່ເປັນນັກຄະນາຍົກໃນຂາສາ---ບແມ່ນແຕ່ເປັນຄົນດຽວເທົ່ານັ້ນທີ່ໄປໂບດ, ແຕ່ເປັນຄົນດຽວໃນບັນທຶກຕອນນັ້ນ. ອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າຊື່ ເທດ ຄົນດຽວທີ່ເປັນຄູສອນ. ລາວກໍຢູ່ນັ້ນໃນຄຳຄິນນ.

ຕອນຂ້າພະເຈົ້າເປັນນັກຄະນາຍົກ, ຄອບຄົວຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍ້າຍມາຢູ່ລັດຢູທາ. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ພົບເຫັນ ສາມຢ່າງທີ່ດີທີ່ຈະສາມາດຊ່ອຍເຫລືອຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ເຕີບ ໂຕຂຽນໃນຖານະປະໂລຫິດ. ໜຶ່ງແມ່ນ ປະທານຜູ້ຮູ້ຈັກທີ່ຈະນັ່ງຮ່ວມຢູ່ໃນການປະຊຸມສະພານຳສະມາຊິກໃນກຸ່ມແນວໃດ; ສອງແມ່ນການມີສັດທາອັນຍິ່ງໃຫຍ່ໃນ ພຣະເຢຊູຄຣິດ ຊຶ່ງຈະນຳໄປສູ່ຄວາມຮັກທີ່ເຮົາເຄີຍໄດ້ຍິນ ຄວາມຮັກທີ່ມີຕົກນັ້ນແລະກັນ. ແລະ ສາມແມ່ນມີຄວາມໝາຍໃຈໃນຈຸດປະສົງ ຂອງຖານະປະໂລຫິດ ເພື່ອຈະອອກແຮງສຳລັບຄວາມລອດຂອງມະນຸດ.

ຫວອດທີ່ຈັດຕັ້ງຂຽນແບບ ບລິນບູນບ ໄດ້ສ້າງຄວາມແຕກຕ່າງ. ສິ່ງທີ່ຢູ່ໃນຫວອດນັ້ນກໍມີໄດ້ຢູ່ໃນບ່ອນອື່ນໆ, ຢູ່ໃນໜ່ວຍສາສນາຈັກບ່ອນໃດກໍໄດ້ທີ່ທ່ານເປັນພາກສ່ວນ.

ສາມຢ່າງນີ້ ອາດເປັນພາກສ່ວນໜຶ່ງໃນປະສົບການຂອງທ່ານໃນຖານະປະໂລຫິດທີ່ທ່ານອາດບູຮູ້. ສຳລັບບາງຄົນ ທ່ານອາດບູຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມຈຳເປັນທີ່ຈະເຕີບ ໂຕຂຽນ ແລະວ່າການຊ່ອຍເຫລືອເຫລົ່ານີ້ ບໍ່ເປັນປະໂຫຍດຕໍ່ທ່ານ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຂ້າພະເຈົ້າຫວັງວ່າ ພຣະວິນຍານຈະຊ່ອຍເຫລືອຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ ສາມາດ ກ່າວມັນໃຫ້ແຈ່ມແຈ້ງ ແລະ ເປັນເລື່ອງໜ້າສົນໃຈຕໍ່ທ່ານ.

ຈຸດປະສົງຂອງຂ້າພະເຈົ້າໃນການກ່າວເຖິງສິ່ງຊ່ອຍເຕີບ ໂຕສາມຢາງນໃນຖານະປະໂລຫິດ ແມ່ນເພື່ອຊຸກຍູ້ທ່ານໃຫ້ນັບຖື ແລະ ໃຊ້ມັນ. ຖ້າທ່ານເຮັດ, ການຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານຈະປຽນໄປໃນທາງທີ່ດີກວ່າ. ແລະ ຖ້າມັນຖືກຂະຫຍາຍອອກໄປ, ການຮັບໃຊ້ໃນຖານະປະໂລຫິດຂອງທ່ານຈະເປັນພອນໃຫ້ແກ່ລູກໆຂອງ ພຣະບິດາເທິງສະຫວັນ ຫລາຍກວ່າທ່ານຈະສາມາດວາດພາບໄດ້.

ຂ້າພະເຈົ້າພົບເຫັນຢາງທຳອິດ ຕອນຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມກຸ່ມປະໂລຫິດ ໂດຍມີອະທິການເປັນປະທານ. ທ່ານອາດຄິດວ່າ ມັນເປັນສິ່ງທຳມະດາ, ບສຳຄັນ, ແຕ່ສຳລັບຂ້າພະເຈົ້າແລ້ວ ມັນເຮັດໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ ຮູ້ສຶກວ່າໄດ້ຮັບພະລັງຂອງຖານະປະໂລຫິດ ຊຶ່ງໄດ້ປຽນການຮັບໃຊ້ຂອງຂ້າພະເຈົ້າໃນຖານະປະໂລຫິດ ນັບແຕ່ນາມາ. ມັນເລີ່ມຕົວຍິ່ງໃຫ້ເພິ່ນນຳພາພວກເຮົາ.

ຕາມທີ່ຂ້າພະເຈົ້າສັງເກດເຫັນ, ເພິ່ນໄດ້ນັບຖືຄວາມຄິດຄວາມເຫັນຂອງກຸ່ມປະໂລຫິດຄືກັບວ່າເປັນຜູ້ ສະຫລາດຫລັກແຫລມທີ່ສຸດຢູ່ໃນໂລກ. ເພິ່ນໄດ້ລໍຖ້າຈົນວ່າທຸກຄົນກ່າວຈົບ. ເພິ່ນຮັບຟັງ. ແລະ ເມື່ອຮັບ ເພິ່ນຕັດສິນໃຈວ່າຄວນເຮັດສິ່ງໃດ, ເບິ່ງຄືວ່າ ພຣະວິນຍານໄດ້ຢືນຢັນການຕັດສິນໃຈນັ້ນຕາມພວກເຮົາ ແລະ ຕເພິ່ນດ້ວຍ.

ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າ ບັດນ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຂົ້າໃຈຄວາມໝາຍຂອງພຣະຄຳພີ ຕອນມັນບອກວ່າ ປະທານເປັນ ຜູ້ທີ່ນັ່ງຢູ່ໃນສະພານຳສະມາຊິກຢູ່ໃນກຸ່ມ.¹ ຫລາຍປີຈາກນັ້ນຕອນຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເປັນອະທິການ ນັ່ງຢູ່ນຳກຸ່ມປະໂລຫິດ, ທັງເຂົ້າເຈາ ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮຽນຮູ້ດັ່ງຕອນທີ່ໄດ້ເປັນປະໂລຫິດໜຸ່ມ.

ຊາວປີຈາກນັ້ນ, ໃນຖານະທີ່ເປັນອະທິການ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ມີ ໂອກາດເຫັນຜົນດີຂອງສະພາ, ບແມ່ນພຽງແຕ່ ຢູ່ໃນໂບດເຫຼົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຢູ່ພູນຳອີກ. ໃນລະຫວ່າງການເຮັດກິດຈະກຳວັນເສົາຄືນໜຶ່ງໃນກຸ່ມຂອງພວກເຮົາ ໄດ້ຫລົງທາງຢູ່ປາຄ້າງຄືນ. ຕາມທີ່ພວກເຮົາຮູ້ ລາວຫລົງທາງຄືນດຽວ ແລະ ບໄດ້ນຸ່ງເຄື່ອງທີ່ອົບອຸ່ນ, ບມີອາຫານ, ແລະ ບມີປ່ອນຫລັບນອນ. ພວກເຮົາໄດ້ພາກັນຊອກຫາລາວ ແຕ່ບໍ່ພົບ.

ຂ້າພະເຈົ້າຈິໄດ້ວ່າ ພວກເຮົາໄດ້ອະທິຖານນຳກັນ, ກຸ່ມປະໂລຫິດ ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ ຂໍໃຫ້ແຕ່ລະຄົນເວາ. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ນັ່ງຟັງຢາງຕງໃຈ ແລະ ເບິ່ງຄືວ່າ ເຂົາເຈົ້າກໍຕງໃຈຟັງກັນຄືກັນ. ຫລັງຈາກດົນເຕີບ, ພວກເຮົາມີຄວາມສະຫງົບໃນຈິດໃຈ. ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ສຶກວ່າ ຊາຍໜຸ່ມຜູ້ຫລົງທາງປອດໄພ ແລະ ມີປ່ອນພັກເຊົາ.

ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນໄດ້ແຈ່ມແຈ້ງເຖິງສິ່ງທີ່ກຸ່ມ ໂຄລຳຄວນ ແລະ ບຄວນເຮັດ. ເມື່ອຜູ້ຄົນທີ່ພົບເຫັນລາວຢູ່ໃນປາ ໄດ້ອະທິບາຍໃຫ້ຟັງປ່ອນທີ່ລາວໄດ້ໄປຊຸມນອນ, ຂ້າພະເຈົ້າກໍຈິໄດ້ວ່າເປັນປ່ອນໃດ. ແຕ່ການມະຫັດສະຈັນ ອັນໃຫຍ່ຍິ່ງສຳລັບຂ້າພະເຈົ້າແລ້ວ ແມ່ນການເຫັນພະລັງສັດທາຂອງກຸ່ມສະພາຖານະປະໂລຫິດ

ໃນພຣະເຢຊູຄຣິດ ທີ່ນຳການເປີດເຜີຍມາໃຫ້ຜູ້ຊາຍທີ່ມີຂໍ້ກະແຈຂອງຖານະປະໂລຫິດ. ມາມນ ທຸກຄົນໄດ້ເຕີບ ໂຕຂຶ້ນໃນອຳນາດຂອງຖານະປະໂລຫິດ.

ຂໍ້ກະແຈອັນທີ່ສອງໃນການຮຽນຮູ້ເພີ່ມເຕີມແມ່ນການມີຄວາມຮັກຕກັນ ຊຶ່ງມາຈາກສັດທາອັນຍິ່ງໃຫຍ່. ຂ້າພະເຈາບແນ່ໃຈວ່າ ອັນໃດມາກ່ອນ, ແຕ່ເບິ່ງຄືວ່າ ທັງສອງຈະຢູ່ນຳກັນເມື່ອການຮຽນກ້າວໜ້າຢູ່ໃນ ກຸ່ມຖານະປະໂລຫິດ. ໂຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ສອນສິ່ງນ ດ້ວຍຕົວຢ່າງ.

ໃນຕອນຕນຂອງສາສນາຈັກໃນຍຸກນ, ພຣະເຈາໄດ້ບັນຊາເພີ່ມ ໃຫ້ສ້າງຄວາມເຂມແຂງຢູ່ໃນກຸ່ມຖານະ ປະໂລຫິດ. ເພີ່ມຖືກຊນຳໃຫ້ສ້າງ ໂຮງຮຽນຖານະປະໂລຫິດຂນ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈາໄດ້ຕັ້ງກົດໄວ້ວ່າໃຫ້ມີ ຄວາມຮັກຕກັນແລະກັນໃນບັນດາຜູ້ທີ່ສອນ ແລະ ຜູ້ທີ່ຮຽນ. ຕໍ່ໄປແມ່ນຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈາກ່ຽວກັບ ການສ້າງບ່ອນຮຳຮຽນຂອງກຸ່ມຖານະປະໂລຫິດ ແລະ ມັນຄວນເປັນແບບໃດສຳລັບຜູ້ທີ່ຈະຮຽນຢູ່ໃນນນວ່າ:

ໃຫ້ຈັດລະບຽບຕົນເອງ...ສ້າງບ້ານແຫ່ງ...ການຮຽນຮູ້, ບ້ານແຫ່ງລະບຽບ....

ໃຫ້ແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ສອນໃນບັນດາພວກເຈາ, ແລະ ຢາໃຫ້ທຸກຄົນເປັນຜູ້ເວາພ້ອມກັນ; ແຕ່ໃຫ້ເວາເທື່ອລະຄົນ ແລະ ໃຫ້ທຸກຄົນຟັງຄຳ ກ່າວຂອງເຂົາ, ເພື່ອວ່າທຸກຄົນຈະໄດ້ຮຽນຮູ້ນຳກັນ, ແລະ ເພື່ອວ່າທຸກຄົນຈະມີສິດ ເທົ່າທຽມກັນ.²

ພຣະຜູ້ເປັນເຈາໄດ້ບັນລະຍາຍສິ່ງທີ່ເຮົາເຄີຍເຫັນມາແລ້ວ ຄືພະລັງຂອງສະພາຖານະປະໂລຫິດ ຫລື ຫ້ອງຮຽນ ເພື່ອນຳການເປີດເຜີຍມາໃຫ້ໂດຍພຣະວິນຍານ. ການເປີດເຜີຍ ແມ່ນວິທີດຽວເທົ່ານນທີ່ເຮົາ ຈະຮູ້ຈັກວ່າ ພຣະເຢຊູຄຣິດພຣະຄຣິດ. ວ່າສັດທາອັນຍິ່ງໃຫຍ່ເປັນຂນທຳອິດຂອງຂນໄດທີ່ເຮົາຈະໄຕ່ຂນໄປຫາ ຫລັກທຳພຣະກິດຕິຄູນ.

ໃນພາກທີ 88 ຂອງ Doctrine and Covenants, ຂໍ້ທີ 123 ແລະ 124 ພຣະຜູ້ເປັນເຈາໄດ້ເນນເຖິງ ຄວາມຮັກຕກັນແລະກັນ ແລະ ບໃຫ້ຊອກຫາຄວາມຜິດຂອງກັນ. ແຕ່ລະຄົນໄດ້ຖືກຮັບເຂາໃນ ຫ້ອງຮຽນຖານະປະໂລຫິດທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈາໄດ້ຈັດຕັ້ງຂນ ໂດຍການຍົກມີເຮັດພັນທະສັນຍາທີ່ຈະເປັນ ໝູ່ເພື່ອນ ແລະ ອ້າຍນ້ອງ...ທີ່ຮັກແພງກັນ.³

ບັດນ, ເຮົາບໄດ້ຍົກມີເຮັດພັນທະສັນຍາແບບນນໃນຕອນນ, ແຕ່ຂ້າພະເຈາເຄີຍເຫັນການຮຽນຮູ້ເຊິ່ງນນໃນ ກຸ່ມຖານະປະໂລຫິດທີ່ຮັກແພງກັນ. ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ຂ້າພະເຈາເຄີຍເຫັນທັງສາເຫດ ແລະ ທັງຜົນດີຂອງ ການຮຽນຮູ້ຄວາມຈິງຂອງພຣະກິດຕິຄູນ. ຄວາມຮັກຈະເຊອເຊິ່ງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດໃຫ້ມາຢືນຢັນ

ຄວາມຈິງນັ້ນ. ແລະ ຄວາມຊື່ນຊົມຂອງການຮຽນຮູ້ຄວາມຈິງອັນສູງສົ່ງ ຈະເພີ່ມຄວາມຮັກໃນຫົວໃຈຂອງຄົນທີ່ແບ່ງປັນປະສົບການຂອງການຮຽນຮູ້.

ສິ່ງກົງກັນຂ້າມກໍຈິງເໝືອນກັນ. ຄວາມທໍ່ຖອຍໃຈ ຫລື ຄວາມອິດສາບັງບຽດຈະຫັກຫ້າມບໃຫ້ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດມາສອນເຮົາ ແລະ ປິດບັງບໃຫ້ເຮົາໄດ້ຮັບຄວາມສະຫວ່າງ ແລະ ຄວາມຈິງນໍາອີກ. ໃນຄວາມຮູ້ສຶກຜິດຫວັງທີ່ຕິດຕາມມານນ ແມ່ນມາຈາກຄວາມບປອງດອງ ແລະ ການຊອກຫາຄວາມຜິດໃນທ່າມກາງຜູ້ທີ່ຄາດຫວັງຈະໄດ້ມີປະສົບການໃນການຮໍ່ຮຽນ ແຕ່ບໍ່ໄດ້ຮັບ.

ຜູ້ຄໍາລົງຖານະປະໂລຫິດທິຮຽນນໍາກັນດ້ວຍຕົວ ຈະມີຄວາມສະຫງົບຢູ່ໃນກຸ່ມ. ທ່ານເຫັນຄົນມັກສະຫງົບໄດ້ຢູ່ໃນຫ້ອງຖານະປະໂລຫິດ ແລະ ໃນສະພາ. ມັນເປັນຂອງປະທານທີ່ຊ່ວຍຜູ້ຄົນໃຫ້ພົບເຫັນສິ່ງທີ່ຄືກັນ. ເມື່ອຄົນອື່ນເຫັນຄວາມແຕກຕ່າງ. ມັນເປັນຂອງປະທານຂອງຄົນມັກສະຫງົບທີ່ຊ່ວຍຜູ້ຄົນໃຫ້ເຫັນວ່າຄໍາເວາຂອງຄົນອື່ນ ເປັນຄໍາເພີ່ມເຕີມໃສ່ແນວຄິດ, ແທນທີ່ຈະເປັນຄໍາຕ້ອງຕິ.

ດ້ວຍຄວາມຮັກອັນບໍລິສຸດຂອງພຣະຄຣິດ ແລະ ຄວາມປາຖະໜາທີ່ຈະເປັນຄົນສ້າງຄວາມສະຫງົບ, ເປັນໄປໄດ້ທີ່ຈະມີຄວາມເປັນໜຶ່ງໃນສະພາຖານະປະໂລຫິດ ແລະ ໃນຫ້ອງຮຽນ. ຕ້ອງມີຄວາມອົດທົນ ແລະ ຄວາມຖ່ອມຕົນ, ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າເຄີຍເຫັນມັນເກີດຂຶ້ນ ແມ່ນແຕ່ໃນກໍລະນີທີ່ຫຍຸ້ງຍາກທີ່ສຸດ ແລະ ຄົນໃນສະພາ ແລະ ໃນຫ້ອງຮຽນມາຈາກສະພາບທີ່ແຕກຕ່າງກັນ.

ມັນເປັນໄປໄດ້ ທີ່ຈະບັນລຸຕາມມາດຕະຖານທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັ້ງໄວ້ສໍາລັບຜູ້ຄໍາລົງຖານະປະໂລຫິດໃນການຕັດສິນໃຈຢູ່ໃນກຸ່ມ. ມັນເປັນໄປໄດ້ເມື່ອມີສັດທາອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ມີຄວາມຮັກ ແລະ ປາດສະຈາກການຜິດຖຽງກັນ. ຕໍ່ໄປນີ້ເງື່ອນໄຂຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່ຽວກັບການເຫັນພ້ອມຂອງການຕັດສິນໃຈຂອງເຮົາ:

ແລະ ການຕັດສິນທຸກຢ່າງທີ່ໄດ້ເຮັດໃນກຸ່ມ ໂຄລໍາໃດກໍຕາມ ຈະຕ້ອງເຫັນພ້ອມເປັນເອກະສັນ; ນາຄິທຸກຄົນໃນກຸ່ມຕ້ອງເຫັນດ້ວຍໃນການຕັດສິນນັ້ນ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ການຕັດສິນເຫລົ່ານັ້ນ ມີອໍານາດ ຫລື ມີຜົນບັງຄັບເທົ່າກັນໃນແຕ່ລະກຸ່ມ.⁴

ສິ່ງຊ່ວຍຢ່າງທີ່ສາມໃນການຮຽນຮູ້ ມາຈາກການແບ່ງປັນຄວາມແນ່ນອນໃຈກ່ຽວກັບວ່າເປັນຫຍັງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງອວຍພອນ ແລະ ໄວ້ວາງໃຈເຮົາທີ່ຈະຄໍາລົງ ແລະ ໃຊ້ຖານະປະໂລຫິດຂອງພຣະອົງ. ມັນເປັນການທໍາງານເພື່ອຄວາມລອດຂອງມະນຸດ. ການແບ່ງປັນຄວາມແນ່ນອນໃຈນັ້ນຈະນໍາຄວາມເປັນໜຶ່ງມາໃຫ້ກຸ່ມ ໂຄລໍາ. ເຮົາສາມາດເລີ່ມຕົ້ນທີ່ຈະຮຽນກ່ຽວກັບສິ່ງນາຈາກເລື່ອງລາວໃນພຣະຄໍາບີເຖິງວິນຍານຂອງຜູ້ຊາຍທຸກຄົນໄດ້ຖືກຕຽນໄວ້ກ່ອນມາເກີດ ເພື່ອຈະໄດ້ຮັບຖານະປະໂລຫິດທີ່ມີກຽດ.

ໃນການກ່າວເຖິງຜູ້ທີ່ຖືກໄວ້ວາງໃຈໃຫ້ຄຳລົງຖານະປະໂລຫິດໃນຊີວິດນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວວ່າ,

ແມ່ນແຕ່ກ່ອນພວກທ່ານນາເກີດ, ພວກທ່ານພ້ອມກັບຄືນອີນໆ ຢາງຫລວງຫລາຍ ໄດ້ຮັບບົດຮຽນທຳອິດ ຂອງພວກທ່ານໃນໂລກວິນຍານ ແລະ ພ້ອມຈະອອກມາໃນເວລາອັນເໝາະສົມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເພື່ອເຮັດວຽກງານໃນສວນອະງຸ່ນຂອງພຣະອົງ ເພື່ອຄວາມລອດຂອງຈິດວິນຍານຂອງມະນຸດ.⁵

ໃນກຸ່ມຖານະປະໂລຫິດ ເຮົາໄດ້ແບ່ງປັນໜ້າທີ່ອັນສັກສິດທີ່ຈະທຳງານເພື່ອຄວາມລອດຂອງຈິດວິນຍານ ຂອງມະນຸດ. ເຮົາຕ້ອງເຮັດຫລາຍກວ່າພຽງແຕ່ຮູ້ວ່າ ມັນເປັນໜ້າທີ່ຂອງເຮົາເທົ່ານັ້ນ. ມັນຕ້ອງຝັງເລິກຢູ່ໃນ ຫົວໃຈ ເຖິງຂຸນທິບມີການຮຽກຮ້ອງໃດ ຫລື ການທົດສອບໃດຢູ່ໃນຊີວິດຕອນນ ທີ່ຈະສາມາດເຮັດໃຫ້ເຮົາ ຫັນໜີຈາກຈຸດປະສົງນັ້ນໄດ້.

ບໍດົນມານ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ໄປຢຽມຢາມບ້ານຂອງມະຫາປະໂລຫິດຄົນໜຶ່ງ. ເພິ່ນບໍ່ສາມາດມາຮ່ວມໜ້ອງ ຂອງກຸ່ມໂຄລໍຣິກແລ້ວ. ເພິ່ນອາໄສຢູ່ຄົນດຽວ. ພັນລະຍາຂອງເພິ່ນໄດ້ເສຍຊີວິດໄປ ແລະ ລູກໆຂອງເພິ່ນ ກໍຢູ່ໄກຈາກເພິ່ນ. ອາຍຸການ ແລະ ຄວາມປວຍໂຊຂອງເພິ່ນເຮັດໃຫ້ເພິ່ນຮັບໃຊ້ບໍ່ໄດ້ອີກຕໍ່ໄປ. ເພິ່ນຍັງ ອອກກຳລັງກາຍຍົກກ້າມຢູ່ ພໍໄດ້ມີເໝືອແຮງ.

ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າຍ່າງເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຂອງເພິ່ນ, ເພິ່ນໄດ້ລຸກຢືນ ຂຸນດ້ວຍເຫລັກຄໍ້າເພື່ອຫັກທາຍຂ້າພະເຈົ້າ. ເພິ່ນໄດ້ເຊີນຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ນັ່ງລົງຕັ້ງໃກ້ເພິ່ນ. ພວກເຮົາໄດ້ເວາລົມກັນ ກ່ຽວກັບຄວາມສຳພັນອັນດີງາມ ຢູ່ໃນກຸ່ມຖານະປະໂລຫິດຂອງພວກເຮົາ.

ແລ້ວ ເພິ່ນໄດ້ຖາມຂ້າພະເຈົ້າວ່າ, "ເປັນຫຍັງຂ້ອຍຍັງມີຊີວິດຢູ່? ເປັນຫຍັງຂ້ອຍຍັງຢູ່ນ? ຂ້ອຍເຮັດຫຍັງ ບໍ່ໄດ້ອີກແລ້ວ."

ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ບອກເພິ່ນວ່າ ເພິ່ນພວມເຮັດບາງສິ່ງໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ. ເພິ່ນເປັນຜູ້ໃຫ້ກຳລັງໃຈຂ້າພະເຈົ້າ ດ້ວຍສັດທາ ແລະ ຄວາມຮັກຂອງເພິ່ນ. ເຖິງແມ່ນຈະເປັນການຢຽມຢາມທີ່ສຸດ ແຕ່ເພິ່ນໄດ້ເຮັດໃຫ້ ຂ້າພະເຈົ້າຢາກເປັນຄົນທີ່ດີກວ່າເກົ່າ. ຕົວຢ່າງຂອງເພິ່ນກ່ຽວກັບການເປັນຄົນເອົາໃຈໃສ່ເຮັດພາລະໃຫ້ສຳເລັດ ໄດ້ດືນໃຈ ຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ພະຍາຍາມຮັບໃຊ້ຄົນອື່ນ ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃຫ້ດີກວ່າເກົ່າ.

ແຕ່ຈາກນັ້ນສຽງ ແລະ ແວວຕາທີ່ໂສກເສົາຂອງເພິ່ນ, ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ສຶກວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຕອບຄຳຖາມ ຂອງເພິ່ນ. ເພິ່ນຍັງສິ່ງໃສ່ວ່າເປັນຫຍັງພຣະເຈົ້າຈຶ່ງປອຍເພິ່ນໃຫ້ມີຊີວິດຢູ່ຕໍ່ໄປກັບຮ່າງກາຍທີ່ອ່ອນແອນັ້ນ.

ໃນນ້ຳໃຈອັນກວ້າງຂວາງຂອງເພິ່ນ, ເພິ່ນໄດ້ຂອບໃຈຂ້າພະເຈົ້າ ທີ່ໄດ້ໄປຢຽມຢາມເພິ່ນ. ໃນຂະນະທີ່ ຂ້າພະເຈົ້າລຸກຢືນຂນ ທີ່ຈະກັບອອກໄປ, ແພດພະຍາບານຜູ້ທີ່ມາເຮືອນເພິ່ນສອງ ສາມຊົ່ວໂມງແຕ່ລະມ ໄດ້ຍ່າງເຂົ້າມາ. ຕອນພວກເຮົານັ່ງລົມກັນ, ເພິ່ນໄດ້ບອກໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ໜ້ອຍໜຶ່ງກ່ຽວກັບນາງ. ເພິ່ນເວົ້າວ່າ ນາງເປັນຄົນດີ. ນາງໄດ້ອາໄສຢູ່ທ່າມກາງໄຟຟ້ນຍຸກສຸດທ້າຍເກືອບຕະຫລອດຊີວິດຂອງນາງ, ແຕ່ນາງຍັງບໍ່ໄດ້ເປັນສະມາຊິກຂອງສາສນາຈັກ.

ນາງຍ່າງໄປເປີດປະຕູໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ. ເພິ່ນໄດ້ຊິໄປຫານາງ ແລະ ເວົ້າດ້ວຍຮອຍຍມວ່າ, "ເບິ່ງແມ່, ຂ້ອຍເຮັດໜ້າງຽບໄດ້ຈັກຢາງ. ຂ້ອຍພະຍາຍາມໃຫ້ນາງຮັບບັບຕິສະມາ, ແຕ່ກໍໄຮ້ປະໂຫຍດ." ນາງຍມໃຫ້ເພິ່ນ ແລະ ໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ອອກໄປນອກ ແລະ ເລີ່ມຕນກັບເມືອເຮືອນທີ່ຢູ່ໃກ້.

ໃນຕອນນນເອງ ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ຄຳຕອບຕຄຳຖາມຂອງເພິ່ນ ທີ່ຝັ່ງຢູ່ໃນຫົວໃຈຂອງເພິ່ນມານານແລ້ວ. ມະຫາປະໂລຫິດຄົນນພະຍາຍາມເຮັດໜ້າທີ່ຂອງເພິ່ນທີ່ເພິ່ນໄດ້ຮຽນມາແຕ່ຫລາຍສິບປີ ຕອນເພິ່ນເປັນໝູ່ມຢູ່ຫ້ອງກຸ່ມຖານະປະໂລຫິດ.

ເພິ່ນຮູ້ວ່າ ທາງດຽວເທົ່ານນທີ່ຍິງຄົນນນ ຈະສາມາດໄດ້ຮັບພອນແຫ່ງຄວາມລອດ ແມ່ນຜ່ານພຣະກິດຕິຄຸນຂອງ ພຣະເຢຊູຄິດ ໂດຍການເຮັດພັນທະສັນຍາຕອນຮັບບັບຕິສະມາ. ເພິ່ນໄດ້ຖືກສິດສອນອີງຕາມພັນທະສັນຍາ ໂດຍປະທານກຸ່ມ ໂຄລຳ ຈາກຕອນເປັນມັກຄະນາຍົກຈົນເຖິງຕອນເປັນມະຫາປະໂລຫິດ.

ເພິ່ນຈິ ແລະ ຮູ້ສຶກເຖິງຄຳປະຕິຍານ ແລະ ພັນທະສັນຍາທີ່ເພິ່ນໄດ້ເຮັດຢູ່ໃນກຸ່ມຖານະປະໂລຫິດ. ເພິ່ນຍັງຈິທີ່ຈະຮັກສາມັນຢູ່.

ເພິ່ນເປັນພະຍານ ແລະ ເປັນຜູ້ສອນສາສນາໃຫ້ແກ່ພຣະຜູ້ຊ່ອຍ ໃຫ້ລອດຕະຫລອດເວລາ. ມັນໄດ້ຝັ່ງ ຢູ່ໃນຫົວໃຈຂອງເພິ່ນແລ້ວ. ສິ່ງທີ່ເພິ່ນປາຖະໜາຄື ເພິ່ນຫວັງວ່າ ນາງຈະປຽນໃຈ ຜ່ານການຊົດໃຊ້ຂອງ ພຣະເຢຊູຄິດ ໂດຍການຮັກສາພັນທະສັນຍາອັນສັກສິດ.

ເວລາຂອງເພິ່ນຢູ່ໃນຫ້ອງຮຽນຖານະປະໂລຫິດໃນຊີວິດນ ຈະເປັນພຽງລະຍະສນງເທົ່ານນ ເມື່ອປຽບທຽບ ໃສ່ກັບນິລັນດອນ. ແຕ່ເຖິງແມ່ນວ່າ ໃນເວລາອັນສນງນ, ເພິ່ນກໍໄດ້ຮຽນເອົາບົດຮຽນອັນເປັນນິດ ໄດ້ຢ່າງຫລວງຫລາຍ. ເພິ່ນຈະເອົາມັນໄປນຳເພິ່ນ, ໄປຫາບ່ອນໃດກໍຕາມທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເອນໃຫ້ເພິ່ນໄປ, ບົດຮຽນທີ່ມີຄຸນຄ່າຊົ່ວນິລັນດອນ.

ບພຽງແຕ່ທ່ານຄວນມີຄວາມກະຕືລືລົ້ນທີ່ຈະຮຽນບົດຮຽນຂອງຖານະປະໂລຫິດຂອງທ່ານໃນຊີວິດນີ້ເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ທ່ານຄວນເບິ່ງໃນແງ່ດິນອີກເຖິງສິ່ງທີ່ຈະເປັນໄປໄດ້. ບາງຄົນໃນພວກເຮົາອາດຄິດວ່າ ຕົວເອງບໍ່ສາມາດ ຮຽນສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈັດຕັ້ງໄວ້ໃຫ້ເຮົາໃນການຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ.

ຊາຍໜຸ່ມຄົນໜຶ່ງໄດ້ຈາກໝູ່ບ້ານນ້ອຍໆຂອງລາວຢູ່ປະເທດແວວ ໃນຊ່ວງລະຍະຕນປີ 1840, ໄດ້ຍິນສຽງ ຂອງອັກຄະສາວິກຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ໄດ້ມາຫາອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່ໃນໂລກ. ລາວໄດ້ຂຶ້ນເຮືອ ໄປນຳໄຟຟ້ນຂອງພຣະເຈົ້າມາຫາອາເມຣິກາ ແລະ ໄດ້ຊຶກວຽນຂ້າມທົ່ງພຽງ. ລາວໄດ້ເດີນທາງ ມານຳກຸ່ມທີ່ເດີນທາງມາຫລັງຈາກບຣິກຳ ຍັງ ໄດ້ມາເຖິງຮ່ອມບູ. ການຮັບໃຊ້ໃນຖານະປະໂລຫິດຂອງ ລາວແມ່ນຮ່ວມດ້ວຍການໄຖ່ດິນເຮັດຮວສວນ.

ລາວໄດ້ຂາຍສວນໃນລາຄາຖືກທີ່ສຸດ ເພື່ອຈະໄດ້ໄປເຮັດພາລະກິດ ໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນຜູ້ສັ່ງແກະ ຢູ່ໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງ ບ່ອນທີ່ຕອນນອນວ່າລັດນິວາດາ. ແລ້ວລາວໄດ້ຖືກເອນໃຫ້ໄປສອນສາສນາອີກຢູ່ໝູ່ ບ້ານນ້ອຍໃນປະເທດທີ່ເພີ່ມໄດ້ໜີ້ມາດ້ວຍຄວາມທຸກຍາກລຳບາກ ເພື່ອຕິດຕາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ຜ່ານການຮັບໃຊ້ທັງໝົດ ລາວໄດ້ພົບເຫັນວິທີທີ່ຈະຮຽນນຳບັນດາອ້າຍນ້ອງໃນຖານະປະໂລຫິດ. ລາວມີຄວາມກ້າຫານຫລາຍທີ່ສຸດ ເຖິງຂະໜາດທີ່ລາວກ້າຍ່າງໄປຫາເຮືອນຜູ້ສູງສັກຢູ່ປະເທດແວວ ຜູ້ທີ່ໄດ້ເປັນນາຍົກລັດຖະມົນຕີຂອງປະເທດອັງກິດຕັ້ງສີເທົາ ເພື່ອບອກເພີ່ນກ່ຽວກັບພຣະກິດຕິຄຸນ ຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ.

ທ່ານຄົນນັ້ນກໍໄດ້ອະນຸຍາດໃຫ້ລາວເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຂອງເພີ່ນ. ເພີ່ນໄດ້ສຳເລັດການສຶກສາຈາກວິທະຍາໄລ ອິຕິນ ແລະ ຈາກມະຫາວິທະຍາໄລອັອກຝອດ. ຜູ້ສອນສາສນາໄດ້ເວົ້າລົມນຳເພີ່ນກ່ຽວກັບການເປັນມາ ຂອງມະນຸດ, ບົດບາດອັນສຳຄັນຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດໃນປະຫວັດສາດຂອງໂລກ, ແລະ ແມ່ນແຕ່, ຊາຕາກຳຂອງປະຊາຊາດ.

ໃນທ້າຍການສົນທະນານັ້ນ, ເພີ່ນປະຕິເສດບຣັບບັບຕິສະມາ. ແຕ່ໃນຂະນະທີ່ເຂົາເຈົ້າພວມຍ່າງອອກໄປ, ຜູ້ນຳທີ່ສູງສັກຄົນນັ້ນໄດ້ຖາມຜູ້ສອນສາສນາຜູ້ຖ່ອມຕົນວ່າ, "ພວກທ່ານໄດ້ຄວາມຮູ້ນັ້ນ ມາຈາກໃສ?" ລາວຕອບວ່າ: "ຢູ່ໃນຫ້ອງຖານະປະໂລຫິດຂອງພຣະເຈົ້າ."

ບາງເທື່ອທ່ານອາດຄິດວ່າ ຊີວິດຂອງທ່ານຈະດີຫລາຍເທົ່າໃດ ຖ້າທ່ານໄດ້ເຂົ້າໂຮງຮຽນຢູ່ບາງບ່ອນທີ່ດີ. ຂ້າພະເຈົ້າຫວັງວ່າ ທ່ານຈະເຫັນຄວາມຮັກອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ເຫັນໂອກາດທີ່ພຣະອົງ ໄດ້ອະນຸຍາດໃຫ້ທ່ານເຂົ້າໄປໃນຫ້ອງຮຽນຖານະປະໂລຫິດຂອງພຣະອົງ.

ຖ້າທ່ານເຕັມໃຈເຊື່ອຢັ້ງຢືນໃນຫ້ອງຖານະປະໂລຫິດ, ແລ້ວຄວາມຮູ້ທີ່ເປັນມູນມໍລະດົກຈະຖອກເທລົງ
ມາເທິງທ່ານ. ທ່ານຈະເຕີບ ໂຕຂຶ້ນດ້ວຍອຳນາດທີ່ຈະສາມາດຕ້ານທານກັບຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ
ສາມາດປະກາດຄວາມຈິງທີ່ນຳໄປສູ່ຄວາມລອດ. ທ່ານຈະພົບເຫັນຄວາມສຸກໃນຄວາມປິຕິຍິນດີ
ຂອງຄົນທີ່ທ່ານນຳໄປສູ່ຄວາມສູງສົງ. ຄອບຄົວຂອງທ່ານຈະກາຍເປັນປ່ອນຮຳຮຽນ.

ຂ້າພະເຈົ້າຂໍເປັນພະຍານວ່າ ຂໍກະແຈຂອງຖານະປະໂລຫິດໄດ້ຖືກຟຸ້ນຟູແລ້ວ. ປະທານທອນມັສ ແອັສ
ມອນສັນນິ ແລະ ໃຊ້ຂໍກະແຈເຫລົ່ານັ້ນ. ພຣະເຈົ້າຊົງພຣະຊົງຢູ່ ແລະ ຮູ້ຈັກທ່ານດີ. ພຣະເຢຊູຊົງພຣະຊົງຢູ່.
ທ່ານໄດ້ຖືກເລືອກເພື່ອໃຫ້ກຽດແກ່ຖານະປະໂລຫິດທີ່ສັກສິດ. ໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ, ອາແມນ.

ແຫລ່ງອ້າງອີງ

1. See Doctrine and Covenants 107:87.
2. See Doctrine and Covenants 88:119, 122.
3. See Doctrine and Covenants 88:133.
4. See Doctrine and Covenants 107:27.
5. See Doctrine and Covenants 138:56.